

Нов български университет
Ne varietatem timeamus.

КУРСОВА РАБОТА

ПО ФИНАНСИ

На тема:

**ПО СПРАВЕДЛИВО ЛИ Е ПРОГРЕСИВНОТО ОБЛАГАНЕ НА
ДОХОДИТЕ НА ГРАЖДАНИТЕ ОТ ПЛОСКИЯ ДАНЪК?**

Изготвил:

Проверил:

София, 2016

СЪДЪРЖАНИЕ:

УВОД.....	2
1. За и против прогресивното облагане.....	4
2. За и против плоския данък.....	5
3. Случаят на справедливото облагане.	8
ЗАКЛЮЧЕНИЕ.....	9
ИЗПОЛЗВАНА ЛИТЕРАТУРА.....	10

УВОД

Идеята, че данъците се отразяват на икономическия растеж се е превърнала в политически спорна и е обект на много дебати в пресата. Това отчасти се дължи има конкуриращи се теории за това, което стимулира икономическия растеж. Някои се придържат към кейнсианската теория, факторите на търсенето, а други към нео-класическата, факторите на предлагането, докато други се оповават на комбинация от двете.

Изследвания Конгреса на САЩ са намерили подкрепа в теорията, че данъците не оказват влияние върху икономическия растеж, съгласно опита на САЩ след Втората световна война и драматичните промени в стойността доходите на физическите лица.

Стандартната теорията за оптималното данъчно облагане постулира, че данъчната система трябва да бъде избрана за максимизиране на социалното благосъстояние при спазване на определени ограничения. Литературата за оптималното данъчно облагане обикновено се отнася към социалния плановик като утилитарен: т.е. социалната функция се базира на полезността на индивидите в обществото. В най-общ план, тази литература разглежда социалната функция като нелинейна функция на отделните полезности. Нелинейността дава възможност за социално планиране, което предоставя по-справедливо разпределение на полезността. Въпреки това, някои проучвания в тази литература приемат, че социалният плановик се грижи единствено за средната полезност, което означава социална функция, която е линейна.

За да се опрости проблема на социалната плановик, често се приема, че всички в общество има същите предпочитания за потребление и отдых. Понякога тази хомогенност отива по-далеч, като се предполага, че икономиката се състои от напълно идентични индивиди. Целта на социалния плановик е да избере данъчна система, която максимизира благосъстоянието на представителния потребител, знаейки, че потребителят ще отговори на каквото и да било стимули, които данъчната система осигурява.